

Vi mener ikke, det beløb dækker de faktiske omkostninger, når man er ude at rejse, og derfor håber vi, at vi under udvalgsarbejdet kan nå frem til et højere beløb. Og skulle det ikke være muligt med dette forslag, skal jeg allerede nu annoncere, at når vi når frem til andenbehandlingen, vil Fremskridtspartiets lovforslag nr. L 100 fra december måned, som indeholder et større beløb, også komme til afstemning. Folketingets medlemmer kommer altså til at tage stilling til et større beløb og til en 100 pct. ligestilling, hvad enten det så bliver efter forslaget her eller Fremskridtspartiets forslag.

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten kan støtte dette lovforslag, som er et skridt i den rigtige retning.

Allerede nu har vi fået fjernet nogle fiduser. Lad mig tage fat i nogle her, og lad mig bare nævne, at en af de ting, der glæder mig meget, er, at den fuldstændig urimelige mulighed, der har været for at få en skattefri godtgørelse på 60 pct. oven i standardsatserne som følge af en snedig aftale med arbejdsgiveren, og som næsten var tyveri fra statskassen, heldigvis bliver reduceret kraftigt nu. På sigt får vi en harmonisering af satserne, så alle grupper bliver nogenlunde ligestillet, og det støtter vi også.

Vi mener, som også den radikale ordfører var inde på, at på sigt bør det blive sådan, at det er arbejdsgiverne, der betaler de fulde omkostninger ved at have ansatte udstationeret i udlandet. Det er sådan set helt uvedkommende for skatteyderne, at arbejdsgivere udstationerer folk, og det er i øvrigt nogle af de regler, der gør, at vores skattesystem er så umanerlig kompliceret, fordi vi har lagt den slags byrder på skatteyderne. Det må vi sådan set prøve at lave om på, det er det næste skridt, vi skal tage. Nu gennemfører vi forslaget her først, men så bør vi sådan set gå skridtet videre og helt overlade til arbejdsgiverne selv at betale deres reelle udgifter.

Men vi kan altså støtte lovforslaget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis tiden ikke havde været så knap, kunne man jo have taget fat på, at rækken af regeringsløftebrud i de debatter, vi har haft indtil nu i dag, er ret eklatant. I forbindelse med dette lovforslag består løftebruddet i, at ministeren i forbindelse med behandlingen af L 99 i december 1996 lovede, at den rapport om rejsegodtgørelser, som først foreligger nu, skulle foreligge inden den 1. april. Det skete ikke, men nu kom

den altså i stedet her i maj og danner bl.a. baggrund for den debat, vi har nu om L 257.

I Dansk Folkeparti har vi denne overordnede holdning: Punkt 1: Satserne bør som udgangspunkt være ensartede, plus at der stadig bør være mulighed for at få dækket udgifter efter regning. Punkt 2: Det er rigtigt, at satserne lovreguleres. Derfor er vi som udgangspunkt meget positive over for de ændringer, som nu sker med det fremsatte lovforslag.

Det, vi gerne vil se på i udvalgsarbejde, er for det første, om satserne er helt rigtige, og for det andet, om den anførte overgangsperiode er rigtig, også set i sammenhæng med de satsreguleringer, som løbende skal ske. I Dansk Folkeparti mener vi faktisk, at man bør være liberal ved fastsættelsen af det endelige niveau for fradraget. Vi vil sagtens kunne støtte et forslag som det annoncerede om en generelt højere sats, også selv om det medfører større offentlige udgifter. Vi synes faktisk, det er fantastisk, at regeringen ikke engang kan fremsætte et forslag som det foreliggende, uden at det samtidig skal give 5 mio. kr. til statskassen, når det er indfaset.

Selv om det måske for nogle lyder som småpenge, kan vi forestille os det ramaskrig, der ville komme fra bl.a. skatteministeren. Hvis oppositionen fremsætter et forslag, som koster 5 mio. kr., er det mange penge; det kan vi finde mange eksempler på i Folketingets forhandlinger. Men her gør man det selv.

Vi kan altså godt støtte et ændringsforslag om en højere sats, men vi vil under udvalgsarbejdet fokusere på forslaget og også se på, om overgangsperioden er helt rigtig i forbindelse med de enkelte satser, som er angivet.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en overvejende positiv modtagelse af forslaget.

Jeg synes, at mange af de intentioner, der er blevet formuleret i forskellige sammenhænge, ikke mindst i forbindelse med lovforslag nr. L 99 fra december sidste år, er blevet indfriet med lovforslaget her.

Jeg må sige, at det bestyrker mig i troen på, at det er det rigtige forslag, jeg er nået frem til, når hr. Thulesen Dahl kan svinge sig op til at kalde det løftebrud, at vi afleverer en kulegravningsrapport en måned senere end først planlagt, selv om det sker med fuld tilslutning fra dem, vi havde aftalt det med, og også besværer sig over, at vi tjener 5 mio. kr. og nærmest kalder det en større forbrydelse. Jeg tror, vi kan tage hans